

19 DE JULIOL
PRIMER ANIVERSARI D'EN
LLUÍS CAPARRÓS ESCÁNEZ

...només
el nostre amic Lewis Caparrós
va ser qui va posar en dubte
la nostra tranquil·litat
de jesuïtes i d'homes d'església

D'una carta meua a un company jesuïta,
"missioner" a Bolívia. (maig del 1977)

El diumenge vam tenir una altra reunió de Missió Obrera. Com veus ens reunim bastant sovint. Vam venir també els d'Aragó i València. I pel 29 o voltants tindrem una altra, aquesta vegada es pot dir que "convocada" pel P. Provincial, que sembla que es vol aclarir sobre un punt que els provis i general hi donen voltes i que per nosaltres està ja prou clar: el punt de la "militància" en partits. ¿Ja saps que aviat comença una campanya electoral?

Després de la reunió del diumenge passat, es veu clar que la majoria estan per no voler canviar l'ordre (la S.I.), mentre que l'actual "status" els deixi "fer coses". (Això són impressions meves, doncs no es va discutir sobre això ni va ser tractat).

Et diran que avui dia no és prioritari el "lluitar" per canviar les formes de l'ordre. I mentre al carrer lluitem (és un dir) per una societat democràtica, nosaltres acceptem un superior anomenat "a dedo", i encara estem contents.

Al carrer lluitem per ser "ciutadans responsables", per arribar a participar en les decisions comunes, i acceptem unes "consultes de província", de les que només ens enterem quan diuen una cosa contra nosaltres.

Al carrer lluitem contra el “sistema capitalista” i acceptem formar part d’un grup que viu recolzat sobre aquest sistema i ni ens preocupem a on tenim les accions, ni si també a casa nostra “*els negocis són els negocis*”.

I podem dir que nosaltres, a les comunitats que hem creat (un va dir que una de les coses que ha fet la Missió Obrera ha estat de crear una forma nova de vida religiosa) vivim sense superiors, que som responsables i que anem vivint sense “accions a la Transmediterrània”.

¿Val o no val la pena lluitar per canviar la Companyia? ¿Canviaria molt la cosa si la Companyia fos dintre d’ella mateixa “*consejista*”, que les decisions es prenen “a *los tajos*”, a les empreses, que no valen els “*comités ejecutivos de Madrid*” que manen “vagues generals” que després ningú compleix?

A la reunió només el nostre amic Lewis Caparrós va ser qui va posar en dubte la nostra tranquil·litat de jesuïtes i d’homes d’església...